

TEKST 28: Ibn Ishaq – fordrivelsen af Nadir-stammen¹

Ibn Ishaq (ca. 704-767) var arabisk historiker og skrev en biografi (sira) om profeten Muhammed, Sirat Rasul Allah ("Guds sendebuds liv"). Dette værk er en central kilde til islams tidlige historie og Muhammeds liv.

5

Ifølge det, Yazid b. Ruman fortalte mig, gik budbringeren til Banu al-Nadir for at bede om deres hjælp med betalingen af blodpenge for de to mænd af Banu 'Amir, som Amr b. Umayya al-Damri havde dræbt, efter at han havde givet dem et løfte om sikkerhed.² Der var en gensidig alliance mellem Banu al-Nadir og Banu 'Amir. Da budbringeren kom til dem om blodpenge, sagde de, at de naturligvis ville bidrage på den måde, han ønskede, men de rådslog sig med hinanden og sagde: "Vi vil aldrig få sådan en chance igen. Hvem vil gå op på toppen af huset og kaste en sten ned på ham og befri os for ham?" Budbringeren sad ved muren af et af deres huse på det tidspunkt. 'Amr b. Jihash b. Ka'b meldte sig frivilligt til at gøre dette og gik op for at kaste en sten ned. Da budbringeren var sammen med en række af hans ledsagere, blandt dem Abu Bakr, Umar, og 'Ali, kom underretninger til ham fra himlen om, hvad disse mennesker havde tænkt sig at gøre, så han rejste sig op og gik tilbage til Medina. Da hans ledsagere havde ventet længe på profeten³, rejste de sig og søgte efter ham og mødte en mand, der kommer fra Medina og spurgte ham om ham [Muhammed]. Han sagde, at han havde set ham gå ind i Medina, og de drog af sted, og da de fandt ham, fortalte han dem om det forræderi, som jøderne planlagde mod ham. Budbringeren beordrede dem til at forberede sig på krig og at drage imod dem. Så drog han ud med mændene, indtil han kom over dem [Banu Nadir].

10

15

20

25

Jøderne søgte tilflugt i deres fæstninger og budbringeren beordrede, at palmetræerne skulle nedhugges og brændes, og de [jøderne] råbte til ham: "Muhammad, du har forbudt hensynsløs ødelæggelse og bebrejdet dem, der var skyldige i det. Hvorfor nedhugger og brænder du så vores palmetræer?"⁴

30

Nu var der nogle fra Banu 'Auf b. al-Khazradj⁵, blandt dem var 'Abdallah b. Ubaiy b. Salul⁶ og Wadi'a og Malik b. Abu Qauqal og Suwayd og Da'is, der havde sendt bud til B. al-Nadir og sagt: "Stå fast og forsvar jer selv, for vi vil ikke svigte jer. Hvis I bliver angrebet, vil vi kæmpe sammen med jer, og hvis I drives ud, vil vi gå med jer." Derfor ventede de [Banu Nadir] på den hjælp, de havde lovet, men de gjorde intet, og Gud vakte rædsel i deres hjerter. De⁷ bad budbringeren om at deportere dem og skåne deres liv på betingelse af, at de kun måtte beholde de ejendele, som de kunne bære på kameler, undtagen deres rustning, og han [Muhammed] billi-

¹ Historien om fordrivelsen af Nadir-stammen genfindes ligeledes i Hadith-litteraturen: Bukhari 3:39:519; 4:52:153; 5:59:362; 6:60:406; Muslim 19,4325, 4347, 4364.

² Amr b. Umayya al-Damri var en af Muhammeds tilhængere og ledsagere, der ved et uheld havde dræbt to mænd. Muhammed vil altså bede Nadir-stammen om at bidrage til de blodpenge, al-Damri skal betale.

³ A. Guillaume bemærker, at Ibn Ishaq yderst sjældent anvender titlen 'profeten' (*nabiy*) om Muhammed, men næsten udelukkende 'budbringeren' (*rasul*), hvorimod Ibn Hisham, der bearbejdede Ishaqs værk, oftest bruger termen 'profeten'. I det hele taget er det ifølge Guillaume tydeligt, at den indledende anekdote er tilføjet eller bearbejdet senere.

⁴ Ødelæggelsen af de meget værdifulde palmetræer ansås for brud på krigens love.

⁵ Altså medlemmer af Khazradj-klanen, en af de førende klaner i Medina, der var allierede med Banu Nadir.

⁶ *Abdallah ibn Ubaiy b. Salul*: Førende skikkelse i Medina. Leder af de såkaldte "hyklere", der var betænkelige ved Muhammeds styre. Se ligeledes tekst 23

⁷ Medlemmerne af Khazradj-klanen

gede. Så læssede de deres kameler med det, de kunne bære. Mænd ødelagde deres huse ned til overliggeren over døren, som de læssede på ryggen af deres kameler og drog bort med den.

Nogle drog til Khaibar og andre gik til Syrien. Blandt deres ledere, der drog til Khaibar var Salam b. Abu'l-Huqayq, Kinana b. al-Rabi b. Abu'l-Huqayq og Huyayy b. Akhtab.⁸ Da de ankom

5 dertil, blev indbyggerne dér deres undersåtter.

'Abdullah b. Abu Bakr fortalte mig, at han fik at vide, at de førte deres kvinder og børn og ejendom bort med tamburiner og fløjter og med sang-piger spillende bag dem. [...] [De drog af sted] med en sådan pomp og pragt, som aldrig nogensinde var set hos nogen stamme.

10 De efterlod deres besiddelser til budbringeren, og det blev hans personlige ejendom, som han kunne disponere over, som han ønskede. Han delte det blandt de første udvandrere. [...] Kun to fra Banu al-Nadir blev muslimer: Yamin b. 'Umayr Abu Ka'b b. 'Amr b. Jihash og Abu Sa'd b. Wahb, der blev muslimer for at beholde deres ejendom.

15 J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Ibn Ishaq: *Sirat Rasul Allah*, her efter A. Guillaume: *The Life of Muhammad*. Oxford [1955] 2009, afs. 652-654 (s.437f.)]

---

⁸ Flere af disse blev senere dræbt, se tekst 32 og 33